

den Retning. Det er ikke Tilfældet, jeg vil kun foreslå, at naar man vil gaa ind paa den nye Vet, skal man gjøre det paa den nyttigste Maade for det Formaal, man vil naae. Jeg har hørt sige, at den ærede Minister ikke kan modtage mit Forslag. Ja naturligvis er det lettere for Ministeren at tage imod en Slump Penge og sige: „Vær saa god, Georg Stage, der har Du dem!“ thi saa er Ministeren fri for Ansvar. Det vil volde ham mere Uleilighed, naar han gennem Betjendinggjørelse skal offentliggjøre, at han har faaet disse Penge bevilgede, og at de Koffardikapitainer, som have Lyst til at prøve sig som Lærere i praktisk Sømandskab for disse Drengene, kunne melde sig med deres Anbefalinger, og han saa skal vælge mellem dem, der konkurrere med Georg Stages Chef. Jeg indrømmer, at det vil være Uleilighed for Ministeren, men jeg er overbevist om, at det til Formaalets Bæretagelse vilde være langt nyttigere anvendte Penge. Jeg skal ikke spille flere Ord paa denne Sag for Deblilket, efter som Stillingen er her, men ligesaa sikkert som Forslaget paa Grund af sit gode Indhold nu vil blive forkastet, ligesaa sikkert vil denne Tanke en Gang trænge igennem, forsaavidt man da vil vedligeholde en saadan Opgave. Jeg ser isvrigt slet ikke, at der er nogen Grund til at yde en Bevilling til Georg Stage, hvis Forsyn er de mest fremragende Mænd paa Koffardifartens Omraade, under de heldigvis gunstige Forhold, som Fragtfarten nu har.

Ordføreren (Holstein-Rederborg): Overfor den ærede Minister skal jeg sige, at det ikke særlig var min Hensigt, ja, jeg havde ikke en Gang det Haab, da jeg begyndte at udtale mig om Værtsbevillingen, at ombende ham i konstitutionel Henseende. Jeg har blot taget min Reservation, for at den ærede Minister ikke skal mene, at hele dette Budget kunde forstaaes som en blot Opfordring. Det er selvfølgelig Flertallets Mening, at det er bindende, og jeg maa ogsaa nu efter den ærede Ministers Udtalelse gjentage denne Forvaring fra min Side, uden at jeg derfor tror, at det kan nytte at komme ind paa en konstitutionel Debat om dette Spørgsmaal. Naar jeg har bedet om Ordet, er det nærmest, fordi jeg glemte at omtale det lille Ændringsforslag, der fra Udvalgets Side med Undtagelse af det ærede Medlem fra Kolding er stillet vedrørende Georg Stage. Jeg overgaa det i Lysten og glemte at omtale det. Som ærede Medlemmer ville erindre, blev Udvalget ved 2den Behandling fra forskellige Sider i Salen opfordret til

at tage dette Spørgsmaal under fornøjet Overbetelse, og jeg afgav da paa Udvalgets Vegne et bestemt Løfte om, at det skulde ske. Det er slet, og i Henhold til disse Overveielser foreslaa vi med Undtagelse af det ærede Medlem fra Kolding at give en Bevilling paa 10,000 Kr. for i Mar i Stedet for 15,000. Det, som har ledet os dertil, er de Oplysninger, vi have faaet, og hvorefter vi maa betragte det som en given Sag, at Skibet ikke vil kunne udrustes i Mar uden en saadan Understøttelse. Den Grund hertil, der synes at have været afgjørende, skal jeg ikke komme ind paa, da den staar i Forbindelse med private Tab, som jeg ikke har i Sindet nærmere at omtale. Men saaledes som Forholdet har ligget for i Udvalget, har man maattet erkjende, at der fra det vedkommende Selskabs Side ikke blot har været viist fra først af patriotisk Villie til at udrette noget Godt, men at der ogsaa særlig i Mar har været god Villie til Stede, og at Grunden til, at Skibet ikke kan komme ud, virkelig maa betragtes som usforklædt, og at der er god Grund for Staten til at træde hjælpende til i det Mindste i dette Mar — uden at man selvfølgelig derfor binder sig for Fremtiden — naar man tager Hensyn til den Betydning, som denne Sag har. Det er ganske sikkert og utvivlsomt, at det som praktisk Skolestib for unge Søfolk kan have den største Betydning, der er jo lagt den allerstørste Vægt paa denne Undervisning paa et Skolestib fra Folkethingets Side, saa at man endogsaa for flere Mar siden, da man gav en betydelig Bevilling til en Seilbrig, lod sig bestemme ved Løftet om, at de unge Mennesker kunde komme med der og blive opdragne sammen med de vordende Militære. Det har nu ikke kunnet ske, idet det har viist sig, at Pladsen var for ringe, og jeg tør nok sige, at jeg ikke tror, der er tabt Noget ved, at Uddannelsen for dem, der skulle i Koffardifart, sker andetsteds end paa et Orlogsstib, idet den Tjeneste, de skulle lære, og det Arbejde, de skulle udføre, er et ganske Andet, end det, hvortil de kunne uddannes i et Orlogsstib, hvor navnlig den militære Disciplin kommer til at spille en større Rolle, end der kan være af Betydning for dem i deres Fremtid paa Koffardifart. Men ogsaa det Formaal fra Statens Side at bidrage og hjælpe til, at unge Mænd under gode og betryggende Forhold kunne blive oplærte til Koffardifart, er naturligvis ligesaa korrekt, ligesaa fornøftigt og ligesaa alvorligt som de andre Formaal, hvortil Staten bidrager, der gaa ud paa at oplære unge Mennesker til anden Fagdannelse. Der om er der altjaa ingen